

рите за личностен и социален просперитет) значително се променя. Защото въвеждането на пазарните принципи неминуемо облагодетелства определени прослойки, които именно върху основата на социалния и финансово-материалния си статус ще могат да рекрутират преди всичко от своите среди бъдещите „обитатели“ на високо вертикализираните (и имащи значими благосъстояния и възможности за образователно и духовно развитие) социално-пространствени слоеве в държавата и всекидневно-житейската процесивност.

Всичко това още повече комплицира практическата реализация на проблема за диалектиката между социално отдаденото и социално придобитото за ромите. В смисъл, че поне в близките години ще го постави в изключително трудни за житейската им екзистенция позиции. Доколкото поради социалното качество на техния човешки материал (като образователен ценз, професионална квалификация и специализация, възможности и способности за перспективно и вертикализирано движение и др.) те ще са все по-малко и силно закрепостявани към „дъното“, все по-изоставащи от останалите слоеве.

Естествено, този своеобразен колорит на практическото състояние на третирания проблем при ромите има и своите по-далечни в историческото време и пространство измерения и спецификации, някои от които имат и съответен социално-психически резонанс. Тези измерения и спецификации могат да се открият в едни много опосредствани, стабилно завоалирани форми на обществено-историческа събитийност и процесуалност, засягащи известни проблеми.

Така например, който много дълго и внимателно е общувал с ромите, не може да не му е направило впечатление, че в регистъра на исканията си за „социално получаване“ те никога не са поставяли въпроса за отдаване на необходимата слава за тяхното историческо и социално присъствие и проява в пространството. Всичките им искания са засягали въпроса за известно равенство, за легитимна равнопоставеност и лоялно отношение към честта им като хора и личности с равни свободи и права с тези на другите индивиди и общности, разположени в тоталното социално пространство. .

Този специфичен ракурс между отдаването на чест или на слава за поведенската проява на циганите има своите далечни източ-